

posudek oponenta

Zdeňka Hejduková si ve své bakalářské práci dala za cíl pojednat o pohledu české literární kritiky na dílo francouzského spisovatele první poloviny 16. století Françoise Rabelaise. Autorka ji rozdělila na tři hlavní části. V první představuje spisovatele, jeho život a dílo; ve druhé kapitole se zabývá dvěma rozdílnými výklady Rabelaisova díla, Šaldovým a Spitzerovým. Šalda zastupuje českou literární kritiku, zatímco rakouský literární teoretik Spitzer je zde uveden jako zástupce evropské literární kritiky. Autorka při srovnání obou interpretací konstatuje, že navzdory odlišnému přístupu se v podstatných rysech shodují. Třetí kapitola pojednává o okolnostech vzniku kompletního českého překladu Rabelaisova románu.

Kladem práce je, že pro českého čtenáře v kostce představuje Françoise Rabelaise a jeho literární tvorbu, připomíná její složitost a mnohoznačnost, shrnuje mimořádné okolnosti vzniku českého překladu románu *Gargantua a Pantagruel* a nabízí přehledné resumé Šaldovy a Spitzerovy interpretace Rabelaisova díla.

Problematicky však působí jistý nesoulad názvem práce a jejím obsahem. Pohledu české literární kritiky na Rabelaise se totiž vlastně prakticky nevěnuje. Podkapitola 2.1 nás sice seznamuje s Šaldovou interpretací, jiné dobové ohlasy na vydání českého překladu však autorka práce neuvádí. Citovaná Šaldova studie rovněž není literární kritikou ve vlastním slova smyslu. Případnější by patrně bylo hovořit o pohledu české literární vědy na Rabelaise, ale i ten by bylo záhodno doplnit o další názory. Jistě by bylo přínosné porovnat Šaldův pohled alespoň s Haškovcovým.

Podrobné uvedení okolností, za nichž vznikl český překlad *Gargantuy a Pantagruela*, je rovněž přínosné, nicméně se autorka nevyhnula některým nepřesnostem. Na str. 39 uvádí, že Jihočeská Theléma zahájila svoji činnost překladem první knihy románu, tedy knihy *Gargantua*. Celý název, pod nímž kniha vyšla (*Hrůzoplýný život velikého Gargantuy, otce Pantagruelova, složený kdysi panem Alcofribasem, filosofem kvintesence*), však nikde v práci nenacházím. Navíc se nejedná o první knihu, ale o druhou (cf. str. 16) - překladatelé tedy pracovali „na přeskáčku“, ale ve shodě s chronologií Rabelaisovy fikce (neuvádí Haškovec nebo Šafář s Rejlkem ve svých poznámkách k překladu zdůvodnění této volby?) Další nejasnost zjišťuji na str. 40, kde autorka hovoří o údajném připravovaném konkurenčním překladu. Ve zmíněném Kuncířově nakladatelství však skutečně vyšel titul s názvem *Hrůzostrašná historie velkého Gargantuy, otce Pantagruelova, kdysi sepsaná panem Alkofribasem, mistrem kvintesence* s vročením 1927, jako překladatel je uveden Zd. Hobzík. O tom však v práci není sebemenší zmínka.

Jsou to sice jen zdánlivé drobnosti, svědčí ale o ne zcela důsledné práci se základními zdroji jako je Česká národní bibliografie, s nimiž má každý čtenář možnost práci konfrontovat. V úvodu na str. 8 autorka uvádí jako východisko své práce bibliografickou rešerši – jakým způsobem, z jakých zdrojů a s jakými výsledky byla pořízena?

V práci působí rušivě značné množství interpunkčních chyb (chybějící povinné čárky a naopak nadbytečné čárky tam, kde být nemají), což je u studentky oboru bohemistika přinejmenším zarážející.

Doporučuji bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

Kateřina Drsková

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.

České Budějovice 6. 6. 2012